

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 187 (XXXI) — Nr. 983

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 6 decembrie 2019

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 588 din 8 octombrie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 35 alin. (6) și (7) din Legea nr. 72/2016 privind sistemul de pensii și alte drepturi de asigurări sociale ale avocaților	2–4
Decizia nr. 609 din 10 octombrie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2010 privind implementarea programului de încurajare a consumului de fructe în școli	5–7
ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ	
27. — Normă pentru modificarea și completarea Normei Autorității de Supraveghere Financiară nr. 13/2019 privind cadrul unitar de desfășurare a auditului statutar la entitățile autorizate, reglementate și supravegheate de către Autoritatea de Supraveghere Financiară	8–11
1.424. — Decizie privind sancționarea cu retragerea autorizației de funcționare a Societății EWO INSURANCE — BROKER DE ASIGURARE — S.R.L., precum și radierea din secțiunea I a Registrului intermediarilor principali	12
1.425. — Decizie privind sancționarea cu retragerea autorizației de funcționare a Societății ASIG CONSULT BROKER DE ASIGURARE — S.R.L., precum și radierea din secțiunea I a Registrului intermediarilor principali	13
1.426. — Decizie privind sancționarea cu retragerea autorizației de funcționare a Societății CORPORATE INSURANCE SERVICES — BROKER DE ASIGURARE REASIGURARE — S.R.L., precum și radierea din secțiunea I a Registrului intermediarilor principali	14
1.427. — Decizie privind sancționarea cu retragerea autorizației de funcționare a Societății D&B BROKER DE ASIGURARE REASIGURARE — S.R.L., precum și radierea din secțiunea I a Registrului intermediarilor principali	15
★	
Rectificări	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 588

din 8 octombrie 2019

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 35 alin. (6) și (7) din Legea nr. 72/2016 privind sistemul de pensii și alte drepturi de asigurări sociale ale avocaților

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Benke Károly	— magistrat-asistent-șef

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 35 alin. (6) și (7) din Legea nr. 72/2016 privind sistemul de pensii și alte drepturi de asigurări sociale ale avocaților, excepție ridicată de Victor Patraș în Dosarul nr. 4.546/91/2016 al Tribunalului Vrancea — Secția I civilă și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.169D/2017.

2. Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 17 septembrie 2019, cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Sorin-Daniel-Ioan Chiriaz, și au fost consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când Curtea, în temeiul prevederilor art. 57 și ale art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, pentru o mai bună studiere a problemelor ce au format obiectul dezbaterii, a amânat pronunțarea pentru data de 8 octombrie 2019, când a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

3. Prin Încheierea din 28 februarie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 4.546/91/2016, **Tribunalul Vrancea — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 35 alin. (6) și (7) din Legea nr. 72/2016 privind sistemul de pensii și alte drepturi de asigurări sociale ale avocaților**, excepție ridicată de Victor Patraș într-o cauză având ca obiect obligarea Casei de Asigurări a Avocaților la emiterea unei decizii de pensionare pentru limită de vârstă și de punere în plată a acesteia.

4. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că textele legale criticate discriminează avocații pensionați înainte de 28 mai 2001 în raport cu cei pensionați ulterior acestei date, în sensul că avocații care cumulează veniturile din avocatură cu pensiile din alte sisteme de asigurări sociale, stabilite anterior datei de 28 mai 2001, nu mai pot beneficia și de pensia pentru limită de vârstă reglementată de Legea nr. 72/2016 pentru activitatea realizată în condiții de cumul, ci numai de pensia de retragere definitivă din profesie. Se menționează că expunerea de motive la Legea nr. 72/2016 nu conține o minimă fundamentare a opțiunii legiuitorului care a înțeles să instituie interdicția anterferită. Mai mult, se consideră că această interdicție este de natură a afecta dreptul la muncă și dreptul la pensie în însăși substanța lor. Astfel, persoanele aflate în ipoteza normei juridice sunt obligate să opteze pentru pensie sau pentru veniturile realizate din activitatea profesională, acestea trebuie să renunțe fie la pensie

pentru a-și continua activitatea, fie să înceteze activitatea pentru a beneficia de pensie. Or, dreptul la muncă nu poate forma obiectul vreunei îngrădiri, fiecare persoană fiind liberă să presteze o muncă în raport cu capacitățile sale fizice și intelectuale, conform propriilor aprecieri.

5. **Tribunalul Vrancea — Secția I civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens se arată că interdicția de a cumula veniturile din avocatură și pensia din alte sisteme de asigurări sociale cu pensia din sistemul de asigurări sociale al avocaților nu reprezintă o încălcare a art. 16 alin. (1) din Constituție, în contextul în care data de 28 mai 2001 reprezintă momentul intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 221/2000, iar anterior acestei date pensiile și alte drepturi de asigurări sociale ale avocaților au fost reglementate de Decretul Consiliului de Stat nr. 251/1978, modificat și completat prin Decretul-lege nr. 129/1990 și Legea nr. 28/1990. Potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, principiul egalității în drepturi presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite. Or, atunci când legiuitorul reglementează diferit, în timp, anumite relații sociale, nu se poate reține că există discriminare între persoanele cărora li s-a aplicat reglementarea în forma veche față de cei cărora li se aplică normele noi, în baza principiului *tempus regit actum*.

6. Legiuitorul este în drept să stabilească și să modifice, ori de câte ori apare o necesitate, condițiile și criteriile de acordare a pensiilor, modul de calcul și quantumul acestora. Nu se poate considera că autorului excepției de neconstituționalitate îi este încălcat dreptul la pensie în condițiile în care beneficiază deja de pensie pentru limită de vârstă, iar contribuțiile sale la fondurile sistemului de pensii și alte drepturi de asigurări sociale ale avocaților vor fi valorificate la stabilirea pensiei pentru retragere definitivă din profesie. De asemenea, se arată că nu este îngrădit dreptul la muncă al autorului excepției de neconstituționalitate, întrucât dispozițiile legale criticate nu stabilesc restricții cu privire la desfășurarea activității sale, acesta putând exercita profesia de avocat atât timp cât dorește, neacordarea pensiei din sistemul de asigurări sociale ale avocaților nereprezentând un impediment în acest sens.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

8. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens se susține că legiuitorul nu interzice persoanelor aflate în ipoteza art. 35 alin. (6) din Legea nr. 72/2016, respectiv avocaților pensionari ai altor sisteme obligatorii de pensii, cumulul unei pensii pentru limită de vârstă cu veniturile realizate din profesia de avocat, ci cumulul a două pensii pentru limită de vârstă (pensia din sistemul de pensii al avocaților și cea obținută anterior, în alte sisteme de pensii) cu veniturile obținute din profesie. Astfel, reglementarea nu numai că nu discriminează persoane aflate în aceeași situație, ci, dimpotrivă, creează premisele unui tratament juridic egal între

acestea, în sensul în care un avocat nu va putea cumula veniturile din activitatea profesională decât cu o singură pensie pentru limită de vârstă, indiferent de sistemul de pensii în care a fost acordată aceasta. Pe de altă parte, întrucât situația diferită în care se află cetățenii în funcție de reglementarea aplicabilă potrivit principiului *tempus regit actum* nu poate fi privită ca o încălcare a dispozițiilor constituționale care consacră egalitatea în fața legii, se apreciază că nu se poate susține existența unei diferențe de tratament juridic contrare art. 16 din Constituție nici între avocații pensionați în alte sisteme de asigurări sociale anterior datei de 28 mai 2001 și cei pensionați după această dată.

9. Cu privire la încălcarea art. 41 din Constituție se arată că avocatul beneficiar al unei pensii pentru limită de vârstă are posibilitatea de a continua să-și exercite profesia și după pensionare, cu obligația de a contribui la fondurile sistemului public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale ale avocaților. Pensia pentru retragere definitivă din profesie nu se acordă automat la îndeplinirea condițiilor de vârstă de pensionare și stagiul minim de cotizare, ci numai la cererea avocatului. Se arată că textele criticate nu îl obligă pe avocat să se retragă din profesie, ci numai stabilesc că în măsura în care acesta beneficiază deja de pensie pentru limită de vârstă într-un alt sistem de pensii, nu poate solicita tot pensie pentru limită de vârstă în sistemul de pensii al avocaților, ci are dreptul numai la pensie pentru retragere definitivă din profesie. Prin urmare, se concluzionează în sensul că nu se încalcă art. 41 din Constituție.

10. Cu privire la încălcarea art. 47 alin. (2) din Constituție se arată că, în accepțiunea acestora, are caracter de drept fundamental numai dreptul la pensie în sistemul public de pensii, făcându-se o referire la Decizia Curții Constituționale nr. 872 din 25 iunie 2010. Or, dispozițiile criticate nu reglementează asupra acestui aspect, ci asupra condițiilor de acordare a pensiei în sistemul de pensii și alte drepturi de asigurări sociale ale avocaților. Prin urmare, art. 47 alin. (2) din Constituție nu este incident în cauză.

11. **Avocatul Poporului** apreciază că textele legale criticate sunt constituționale. Cu privire la principiul egalității în drepturi, este invocată jurisprudența Curții Constituționale și se arată că nu se poate vorbi de discriminare în ipoteza în care, prin jocul unor prevederi legale — așadar, inclusiv prin succesiunea în timp a unor acte normative — anumite persoane pot ajunge în situații defavorabile, apreciate astfel în mod subiectiv, prin prisma propriilor interese. În ceea ce privește pretinsa încălcare a art. 41 din Constituție se arată că acesta nu interzice stabilirea unor condiții în legătură cu exercitarea dreptului la muncă atât timp cât orice persoană care dorește să aleagă o profesie sau un loc de muncă este chemată să întrunească aceste condiții legale. În plus, libertatea alegerii profesiei, a meseriei și a locului de muncă nu înseamnă că orice persoană, oricând și în orice condiții, poate exercita profesia sau meseria pe care o dorește. Se concluzionează în sensul că textele criticate sunt constituționale, din moment ce art. 41 din Constituție nu interzice stabilirea unor condiții care se impun pentru a exercita o anumită profesie. Cu privire la critica de neconstituționalitate raportată la art. 47 alin. (2) din Constituție, se arată că dreptul la pensie și la alte forme de asistență socială se exercită în condițiile legii. Ca atare, legiuitorul are libertatea de opțiune în reglementarea condițiilor și criteriilor de acordare a pensiei, a modului de calcul și de plată a acesteia, precum și a procedurii de solicitare, de stabilire a pensiei și de exercitare a contestațiilor, astfel încât nu se poate reține încălcarea textului constituțional invocat.

12. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

13. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

14. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl reprezintă art. 35 alin. (6) și (7) din Legea nr. 72/2016 privind sistemul de pensii și alte drepturi de asigurări sociale ale avocaților, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 342 din 5 mai 2016, care au următorul conținut:

„(6) În cazul avocaților care cumulează veniturile din avocatură cu pensiile din alte sisteme de asigurări sociale, stabilite anterior datei de 28 mai 2001, contribuțiile achitate la fondurile sistemului de pensii și alte drepturi de asigurări sociale ale avocaților vor fi avute în vedere numai la stabilirea pensiei de retragere definitivă din profesie.

(7) Avocații aflați în situația prevăzută la alin. (6), la cerere, pot solicita numai pensia pentru retragere definitivă din profesie.”

15. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 16 — *Egalitatea în drepturi*, ale art. 41 privind munca și protecția socială a muncii și ale art. 47 alin. (2) privind dreptul la pensie.

16. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 221/2000 privind pensiile și alte drepturi de asigurări sociale ale avocaților, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 610 din 28 noiembrie 2000, a intrat în vigoare la 28 mai 2001, iar condițiile și procedura de acordare a pensiilor avocaților au fost stabilite prin Statutul Casei de Asigurări a Avocaților din România, adoptat mai întâi în anul 2001 și, ulterior, în anul 2012. Ulterior, la data de 3 august 2016 a intrat în vigoare Legea nr. 72/2016 privind sistemul de pensii și alte drepturi de asigurări sociale ale avocaților, care cuprinde și condițiile și procedura de acordare a pensiilor avocaților. Astfel, Curtea reține că în perioada 2001—2016 condițiile și procedura de acordare a pensiilor avocaților nu au fost reglementate prin lege, ci prin acte ale Uniunii Naționale a Avocaților/Uniunii Naționale a Barourilor din România.

17. Prin art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 221/2000 s-a stabilit că avocații au dreptul la următoarele categorii de pensii: a) pensia pentru limită de vârstă; b) pensia de retragere definitivă din profesie; c) pensia de retragere anticipată definitivă din profesie; d) pensia de invaliditate; e) pensia de urmaș. Totodată, condițiile și procedura de acordare a acestor pensii, precum și condițiile de reglementare a cumulului pensiei din alte sisteme de asigurare cu veniturile din exercitarea profesiei de avocat vor fi stabilite prin Statutul Casei de Asigurări a Avocaților. Potrivit art. 35 din Statutul Casei de Asigurări a Avocaților din România în forma publicată în Buletinul Informativ al Uniunii Avocaților din România (devenită Uniunea Națională a Barourilor din România) nr. 9/5 mai 2001, adoptat în considerarea art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 221/2000 și intrat în vigoare la 28 mai 2001, „Contribuțiile achitate la fondul de asigurări sociale a avocaților care cumulează veniturile din avocatură cu pensiile din alte sisteme de asigurări sociale vor fi avute în vedere la stabilirea pensiilor și a altor drepturi de asigurări sociale exclusiv în condițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 221/2000 și ale prezentului statut”.

18. Potrivit art. 47 alin. (2) și art. 49 alin. (1) din Statutul Casei de Asigurări a Avocaților din România din anul 2012, avocații pensionari din sistemul Casei de Asigurări a Avocaților și avocații care sunt pensionari ai altor sisteme pot solicita pensia de retragere definitivă din profesie, fără drept de exercitare a acesteia, după ce vor prezenta decizia de încetare a calității de avocat și radierea din Tabloul avocaților, eliberată de barou. Rezultă că avocații care sunt pensionari ai altor sisteme după data de 28 mai 2001 nu pot dobândi pe lângă pensia respectivă și o pensie pentru limită de vârstă din sistemul Casei de Asigurări a Avocaților, ci numai o pensie de retragere definitivă din profesie.

19. Întrucât Statutul Casei de Asigurări a Avocaților din 2001 nu s-a referit și la situația avocaților pensionați în alte sisteme de asigurări sociale anterior intrării sale în vigoare, ci numai la cei care se pensionează în domeniul său propriu de aplicare, respectiv după 28 mai 2001, Statutul Casei de Asigurări a Avocaților din 2012 a mai stabilit la art. 48 alin. (1): „*Contribuțiile achitate la fondul de pensii și asigurări sociale al avocaților care cumulează veniturile din avocatură cu pensiile din alte sisteme de asigurări sociale obligatorii, inițial stabilite anterior datei de 31 mai 2001, vor fi avute în vedere numai la stabilirea pensiei de retragere definitivă și a altor drepturi de asigurări sociale*”. Rezultă că avocații pensionați în alte sisteme de asigurări sociale obligatorii atât înainte, cât și după 28 mai 2001 și care cumulează veniturile din profesia de avocat cu pensiile anterioare pot dobândi, pe lângă pensia pentru limită de vârstă obținută în alte sisteme de asigurări sociale obligatorii, numai o pensie de retragere definitivă din profesie. Astfel, nu se poate obține mai întâi o pensie pentru limită de vârstă în alte sisteme de asigurări sociale obligatorii, la care să se adauge o pensie pentru limită de vârstă în sistemul de asigurări sociale al avocaților, care să se recalculeze și să devină — la încetarea profesiei — o pensie de retragere definitivă din profesie. Este de observat că aceasta a fost opțiunea Uniunii Naționale a Avocaților/Uniunii Naționale a Barourilor din România, opțiune ulterior preluată în Legea nr. 72/2016. O asemenea opțiune ține seama de exigența ca o persoană să nu încaseze două pensii pentru limită de vârstă, una din sistemul avocațial, iar cealaltă din alte sisteme de pensii, și să și exercite în continuare profesia de avocat; în schimb, stagiul realizat ca avocat pensionar într-un alt sistem de pensii decât cel al avocaților se recunoaște, cu acordarea unei pensii de retragere definitivă din profesie, alături de pensia pentru limită de vârstă rezultată dintr-un alt sistem de pensii decât cel al avocaților.

23. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Victor Patraș în Dosarul nr. 4.546/91/2016 al Tribunalului Vrancea — Secția I civilă și constată că dispozițiile art. 35 alin. (6) și (7) din Legea nr. 72/2016 privind sistemul de pensii și alte drepturi de asigurări sociale ale avocaților sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Vrancea — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 8 octombrie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent-șef,
Benke Károly

20. Art. 35 alin. (3)—(5) din Legea nr. 72/2016 prevede că avocații care cumulează venitul din profesie cu pensia din sistemul de pensii și alte drepturi de asigurări sociale ale avocaților pot valorifica stagiul de cotizare realizat după data pensionării pentru limită de vârstă numai prin transformarea acesteia în pensie de retragere definitivă din profesie. Art. 35 alin. (2) și (8) din această lege prevede, ca regulă generală, că avocații care sunt pensionari ai altor sisteme obligatorii de pensii pot solicita pensia pentru retragere definitivă din profesie. În aceste condiții, art. 35 alin. (6) și (7) din lege nu reprezintă decât un text cu caracter precizator, care reglementează în privința avocaților pensionari ai altor sisteme obligatorii de pensii, o ipoteză normativă ce se subsumează art. 35 alin. (2) și (8) din aceeași lege.

21. Prin urmare, având în vedere că avocații pensionați atât înainte de 28 mai 2001, cât și după această dată beneficiază de același tratament juridic, susținerile autorului excepției raportate la existența unei discriminări între aceste categorii nu pot fi reținute. Prin urmare, Curtea constată că critica de neconstituționalitate formulată raportat la art. 16 din Constituție este neîntemeiată.

22. Curtea mai reține că dreptul la muncă și dreptul la pensie, reglementate de art. 41 și art. 47 alin. (2) din Constituție, nu sunt incidente în cauză, întrucât textul criticat nu privește nici alegerea și exercitarea profesiei de avocat și nici dreptul la pensie publică, ci condițiile de pensionare a avocatului în cadrul sistemului de pensii și alte drepturi de asigurări sociale ale avocaților, sistem care are un buget propriu [art. 10 alin. (1)], constituit, conform art. 11 din lege, din contribuții lunare obligatorii ale fiecărui avocat înscris în barou, cu drept de exercițiu al profesiei, stabilite periodic de Consiliul Uniunii Naționale a Barourilor din România — la propunerea Consiliului de administrație al Casei de Asigurări a Avocaților — pentru acoperirea nevoilor de piață ale sistemului; contribuții lunare facultative ale fiecărui avocat înscris în barou, cu drept de exercițiu al profesiei, în cuantumul și în condițiile stabilite prin contractul dintre asigurător și asigurat, în forma reglementată de Consiliul Uniunii Naționale a Barourilor din România; venituri realizate din folosirea patrimoniului sistemului în activități economice producătoare de venituri, în condițiile legii; dobânzi din plasamente; majorări pentru plata cu întârziere a contribuțiilor lunare obligatorii; donații, subvenții și alte venituri prevăzute de lege sau de Statutul Casei de Asigurări a Avocaților. Acest buget nu face parte din bugetul asigurărilor sociale de stat din care se asigură pensiile contributive publice, pensii vizate de art. 47 alin. (2) din Constituție.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 609

din 10 octombrie 2019

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (1)
din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2010 privind implementarea programului
de încurajare a consumului de fructe în școli

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2010 privind implementarea programului de încurajare a consumului de fructe în școli, excepție ridicată de Consiliul Județean Ilfov în Dosarul nr. 17.062/3/2016* al Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.762D/2017.

2. La apelul nominal se prezintă autorul excepției, prin domnul avocat Ștefan Vlad, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare a fost în mod legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul avocatului prezent, care susține temeinicia excepției de neconstituționalitate, arătând că sintagma „încheierea contractelor cu furnizorii” din cuprinsul textului de lege criticat creează confuzie cu privire la capacitatea consiliului județean de a încheia acte administrative, în condițiile în care nu are personalitate juridică, fiind un organ colegial, deliberativ, care adoptă simple decizii. În acest sens, invocă Decizia Curții Constituționale nr. 574 din 16 octombrie 2014, ale cărei considerente le consideră aplicabile *mutatis mutandis* în speța *pendinte*.

4. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, arătând că dispoziția legală criticată cuprinde o normă clară, care stabilește una dintre atribuțiile consiliului județean.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Sentința civilă nr. 4.353 din 5 iulie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 17.062/3/2016*, **Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2010 privind implementarea programului de încurajare a consumului de fructe în școli.** Excepția a fost ridicată de Consiliul Județean Ilfov, pârât într-o cauză care are ca obiect soluționarea unui litigiu privind achizițiile publice.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul, Consiliul Județean Ilfov, care are calitatea de pârât în cauza dedusă judecării instanței de fond, susține că reclamantul (operator economic furnizor de fructe proaspete) solicită instanței ca prin hotărârea pronunțată să suplinească consimțământul pârâtului la încheierea contractului de achiziție publică, întrucât, potrivit legii speciale, respectiv art. 5 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2010, consiliul județean este titularul obligației de a încheia contractul cu furnizorul de fructe, rezultând deci o aparentă calitate procesuală. Or, prevederile legale menționate încalcă dispozițiile art. 120, art. 121 alin. (2) și ale art. 122 din Constituție, dispoziții dezvoltate la nivel infraconstituțional de art. 21, art. 23 alin. (1) și art. 87 din Legea nr. 215/2001, în conformitate cu care consiliul județean este un organ deliberativ cu caracter colegial, prin care se realizează autonomia locală în județe.

7. Autorul excepției invocă Decizia nr. 574 din 16 octombrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 889 din 8 decembrie 2014, în care Curtea a statuat că, potrivit art. 121 alin. (2) din Constituție, consiliul local este un organ deliberativ cu caracter colegial, prin care se realizează autonomia locală în comune, orașe și municipii, care nu are personalitate juridică și, prin urmare, nu poate avea patrimoniu propriu, astfel încât nu poate exercita drepturi și obligații proprii în cadrul raporturilor juridice. Dimpotrivă, unitatea administrativ-teritorială, în calitatea sa de subiect de drept public titular de patrimoniu, în sensul de drepturi și obligații pe care le exercită în legătură cu bunurile din domeniul său public sau privat, este reprezentată în cadrul raporturilor juridice de către consiliul local, acesta din urmă exercitând drepturile și asumându-și obligațiile existente în patrimoniul unității administrativ-teritoriale. Arată că, deși în decizia Curții se face referire la consiliul local, toate argumentele sunt aplicabile *mutatis mutandis* și consiliului județean.

8. **Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal** apreciază că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2010 este neîntemeiată.

9. Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

10. Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 5 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2010 privind implementarea programului de încurajare a consumului de fructe proaspete în școli, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 204 din 31 martie 2010, cu modificările și completările ulterioare, dispoziții care au următorul cuprins: *„Consiliile județene și consiliile locale ale sectoarelor municipiului București sunt responsabile de organizarea procedurilor de achiziție publică, desemnarea câștigătorilor, încheierea contractelor cu furnizorii, monitorizarea și controlul distribuției fructelor proaspete.”*

13. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 120, art. 121 alin. (2) și ale art. 122.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2010 privind implementarea programului de încurajare a consumului de fructe în școli a fost adoptată în conformitate cu prevederile Regulamentului (CE) nr. 1.234/2007 al Consiliului din 22 octombrie 2007 de instituire a unei organizări comune a piețelor agricole și privind dispoziții specifice referitoare la anumite produse agricole („Regulamentul unic OCP”), cu modificările și completările ulterioare, și ale Regulamentului (CE) nr. 288/2009 al Comisiei din 7 aprilie 2009 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1.234/2007 al Consiliului în ceea ce privește acordarea de ajutoare comunitare pentru aprovizionarea instituțiilor de învățământ cu fructe și legume, fructe și legume prelucrate și produse pe bază de banane destinate copiilor, în cadrul programului de încurajare a consumului de fructe în școli.

15. Critica vizează reglementarea în sarcina consiliilor județene și a consiliilor locale ale sectoarelor municipiului București a obligației de a organiza procedurile de achiziție publică a fructelor ce urmează a fi consumate în școlile de pe raza teritorială a unităților administrativ-teritoriale, respectiv de a desemna câștigătorii acestor proceduri și de a încheia contractele cu furnizorii, precum și de a monitoriza și a controla distribuția fructelor proaspete. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, toate aceste responsabilități revin unităților administrativ-teritoriale, care au personalitate juridică, iar nu consiliilor județene sau locale, care reprezintă organe deliberative cu caracter colegial, prin care se realizează autonomia locală în teritoriu.

16. Analizând cadrul normativ aplicabil, Curtea observă că Legea administrației publice locale nr. 215/2001, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 123 din 20 februarie 2007, cu modificările și completările ulterioare, a fost abrogată prin art. 597 alin. (2) lit. e) din Ordonanță de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 555 din 5 iulie 2019, cu excepția art. 30—34, 55, 55¹, art. 79 alin. (1), 88, 89, 90, 99, 99¹, 101 și art. 102 care se abrogă la data desfășurării alegerilor pentru alegerea autorităților administrației publice locale care se organizează începând cu anul 2020. Dispozițiile referitoare la administrația publică locală se regăsesc în partea a III-a art. 75—248 din Codul administrativ.

17. Noțiunea de autonomie locală era definită, la data invocării excepției de neconstituționalitate, de dispozițiile art. 3 alin. (1) și (2) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001 [dispoziții preluate de art. 5 lit. j) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ],

potrivit cărora prin autonomie locală se înțelege *„dreptul și capacitatea efectivă a autorităților administrației publice locale de a soluționa și de a gestiona, în numele și în interesul colectivităților locale pe care le reprezintă, treburile publice, în condițiile legii”*, drept care *„se exercită de consiliile locale și primarii, precum și de consiliile județene, autorități ale administrației publice locale alese prin vot universal, egal, direct, secret și liber exprimat”*.

18. În dezvoltarea acestei definiții, dispozițiile art. 23 din aceeași lege (în prezent, art. 105 și 106 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ) prevedeau că *„autoritățile administrației publice prin care se realizează autonomia locală în comune, orașe și municipii sunt consiliile locale, comunale, orașenești și municipale, ca autorități deliberative, și primării, ca autorități executive”* [alin. (1)], consiliile locale și primării funcționând ca autorități ale administrației publice locale, care *„rezolvă treburile publice din comune, orașe și municipii, în condițiile legii”* [alin. (2)]. Potrivit art. 36 alin. (2) din lege [în prezent, art. 129 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ], consiliul local exercită o serie de atribuții, printre care cele privind gestionarea serviciilor furnizate către cetățeni [lit. d)], fiind obligat, în temeiul art. 36 alin. (6) din lege [în prezent, art. 129 alin. (7)], să asigure, potrivit competențelor sale și în condițiile legii, cadrul necesar pentru furnizarea serviciilor publice de interes local privind, printre altele, educația și sănătatea.

19. De asemenea, dispozițiile art. 24 coroborate cu cele ale art. 87 din lege (în prezent, art. 107 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ) prevedeau că la nivel județean se constituie un consiliu județean, ca autoritate a administrației publice locale, pentru coordonarea activității consiliilor comunale, orașenești și municipale, în vederea realizării serviciilor publice de interes județean. Potrivit art. 91 alin. (1) din lege [în prezent, art. 173 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019], consiliul județean exercită o serie de atribuții, printre care cele privind gestionarea serviciilor publice din subordine [lit. d)], fiind obligat, în temeiul art. 91 alin. (5) din lege [în prezent, art. 173 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019], să asigure, potrivit competențelor sale și în condițiile legii, cadrul necesar pentru furnizarea serviciilor publice de interes județean privind, printre altele, educația și sănătatea.

20. Potrivit prevederilor art. 10 din Legea administrației publice locale nr. 215/2001 [în prezent, art. 87 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019], *„autoritățile administrației publice locale administrează sau, după caz, dispun de resursele financiare, precum și de bunurile proprietate publică sau privată ale comunelor, orașelor, municipiilor și județelor, în conformitate cu principiul autonomiei locale”*, în vreme ce, sub aspectul modului în care autoritățile publice își exercită competențele prevăzute de lege, art. 5 alin. (1) din lege [în prezent, art. 110 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019] stabileau că acestea sunt *„competențe exclusive, competențe partajate și competențe delegate”*.

21. În fine, art. 21 alin. (1) din lege [în prezent, art. 96 alin. (1) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019] prevedeau că *„unitățile administrativ-teritoriale sunt persoane juridice de drept public, cu capacitate juridică deplină și patrimoniu propriu [...] titulare ale drepturilor și obligațiilor ce decurg din contractele privind administrarea bunurilor care aparțin domeniului public și privat în care acestea sunt parte, precum și din raporturile cu alte persoane fizice sau juridice, în condițiile legii”*.

22. Din examinarea cadrului normativ existent la data soluționării litigiului dedus instanței și invocării excepției de neconstituționalitate rezultă că autoritățile administrației publice locale aveau competențe în administrarea bunurilor care aparțin domeniului public și privat al unităților administrativ-teritoriale. Mai mult, autoritățile administrației publice locale aveau competența de a dispune de resursele financiare, precum și de bunurile proprietate publică sau privată ale comunelor, orașelor, municipiilor și județelor. Aceste competențe ale autorităților administrației publice locale sunt, de altfel, firești în condițiile în care ele au „capacitatea efectivă” de a exercita „dreptul de a soluționa și de a gestiona, în numele și în interesul colectivităților locale pe care le reprezintă, treburile publice”, prin ele realizându-se autonomia locală consacrată de art. 120 din Constituție.

23. Așa fiind, în virtutea dispozițiilor art. 36 și art. 91 din lege (în prezent, art. 129 și art. 173 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019), consiliul local, respectiv consiliul județean exercitau atribuții privind gestionarea serviciilor prestate cetățenilor, fiind obligate să asigure, potrivit competențelor lor și în condițiile legii, cadrul necesar pentru furnizarea serviciilor publice de interes local referitoare la educație și sănătate. La aceste atribuții, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2010 privind implementarea programului de încurajare a consumului de fructe în școli le-a adăugat pe cele referitoare la organizarea procedurilor de achiziție publică a fructelor ce urmează a fi consumate în școlile de pe raza teritorială a unităților administrativ-teritoriale, desemnarea câștigătorilor acestor proceduri și încheierea contractelor cu furnizorii, precum și monitorizarea și controlul distribuției fructelor proaspete.

24. Prin urmare, Curtea constată că prevederile legale criticate nu numai că nu contravin principiului autonomiei locale, ci constituie o expresie a sa, reglementând în sarcina autorităților locale obligații ce țin de aplicarea acestui principiu, respectiv obligații care țin de furnizarea serviciilor publice de interes local referitoare la educație și sănătate.

27. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Consiliul Județean Ilfov în Dosarul nr. 17.062/3/2016* al Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal și constată că prevederile art. 5 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2010 privind implementarea programului de încurajare a consumului de fructe în școli sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 10 octombrie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

25. În ceea ce privește invocarea Deciziei nr. 574 din 16 octombrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 889 din 8 decembrie 2014, Curtea apreciază că raționamentul utilizat de instanța constituțională în respectiva cauză nu este aplicabil în speța de față. Cu acel prilej, Curtea a reținut că „în calitatea sa de autoritate deliberativă a administrației publice locale, consiliul local nu are personalitate juridică și prin urmare nu poate avea patrimoniu propriu, astfel încât nu poate exercita drepturi și obligații proprii în cadrul raporturilor juridice. Dimpotrivă, unitatea administrativ-teritorială, în calitatea sa de subiect de drept public titular de patrimoniu, în sensul de drepturi și obligații pe care le exercită în legătură cu bunurile din domeniul său public sau privat, este reprezentată în cadrul raporturilor juridice de către consiliul local, acesta din urmă exercitând drepturile și asumându-și obligațiile existente în patrimoniul unității administrativ-teritoriale”. Prin urmare, Curtea a constatat că „transmiterea dreptului de proprietate asupra pachetului de acțiuni deținut de stat, prin Ministerul Transporturilor, către Consiliul Local al Municipiului Constanța, iar nu către Municipiul Constanța, contravine dispozițiilor art. 121 alin. (2) din Constituție, prin încălcarea statutului juridic constituțional și legal de autoritate administrativă a consiliului local, care nu poate fi el însuși titular de drepturi și obligații asupra bunurilor domeniului public, ci doar să le exercite în numele unității administrativ-teritoriale pe care o reprezintă”. Așa cum se poate constata, în respectiva cauză problema reglementată de norma supusă controlului de constituționalitate viza transferul dreptului de proprietate asupra unor bunuri din patrimoniul statului în patrimoniul unei autorități administrative publice locale (consiliu local), Curtea sancționând o atare opțiune a legiuitorului, motivând că transferul nu se poate realiza decât către unitatea administrativ-teritorială, unica titulară a bunurilor care aparțin domeniului public sau privat.

26. În speța prezentă, norma supusă controlului prevede obligații în sarcina autorităților locale cu privire la prestarea serviciilor de interes public, obligații ce presupun administrarea resurselor financiare ale unităților administrativ-teritoriale, în acord cu responsabilitățile lor stabilite în legea-cadru, Legea administrației publice locale nr. 215/2001.

Magistrat-asistent-șef,
Mihaela Senia Costinescu

ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

NORMĂ

pentru modificarea și completarea Normei Autorității de Supraveghere Financiară nr. 13/2019 privind cadrul unitar de desfășurare a auditului statutar la entitățile autorizate, reglementate și supravegheate de către Autoritatea de Supraveghere Financiară

În conformitate cu prevederile art. 3 alin. (1) lit. b), coroborate cu prevederile art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 258 alin. (1) din Legea nr. 297/2004 privind piața de capital, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 94 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 32/2012 privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare și societățile de administrare a investițiilor, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 297/2004 privind piața de capital, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 10/2015, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 250 și 251 din Legea nr. 126/2018 privind piețele de instrumente financiare, ale art. 51 alin. (4)—(6) și ale art. 105—110 din Legea nr. 411/2004 privind fondurile de pensii administrate privat, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 15 alin. (7) și (8), ale art. 35, art. 81 alin. (2) și (3) și ale art. 83 lit. d) din Legea nr. 204/2006 privind pensiile facultative, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 1 alin. (6) din Legea nr. 74/2015 privind administratorii de fonduri de investiții alternative, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 51, art. 173 alin. (1) lit. k) și ale art. 179 alin. (4) din Legea nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere prevederile Legii nr. 162/2017 privind auditul statutar al situațiilor financiare anuale și al situațiilor financiare anuale consolidate și de modificare a unor acte normative,

în urma deliberărilor Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară din cadrul ședinței din data de 20 noiembrie 2019,

Autoritatea de Supraveghere Financiară emite prezenta normă.

Art. I. — Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 13/2019 privind cadrul unitar de desfășurare a auditului statutar la entitățile autorizate, reglementate și supravegheate de către Autoritatea de Supraveghere Financiară, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 395 din 21 mai 2019, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 1 alineatul (2), litera g) se modifică și va avea următorul cuprins:

„g) contrapărți centrale;”.

2. La articolul 6, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Deținerea unui contract de asigurare de răspundere civilă profesională prevăzut la alin. (1) lit. g) este obligatorie pentru întreaga durată a efectuării misiunilor de audit statutar pentru entitățile reglementate de A.S.F. Responsabilitatea privind conformitatea contractului de asigurare de răspundere civilă profesională cu normele privind asigurarea pentru risc profesional revine autorității de reglementare în domeniul auditului statutar și de supraveghere a auditorilor financiari și a firmelor de audit conform legislației specifice emise în acest sens.”

3. La articolul 7, literele g), k), l) și m) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„g) pentru partenerul-cheie de audit: curriculum vitae, semnat și datat, document prin care se atestă calitatea de auditor financiar înregistrat în Registrul public electronic al auditorilor financiari și firmelor de audit, publicat de A.S.P.A.A.S., în categoria auditorilor financiari activi, o declarație pe propria răspundere, sub semnătură olografă, din care să rezulte îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 6 alin. (1) lit. e), precum și o declarație completată în forma prezentată în anexa nr. 1;

k) declarație pe propria răspundere, sub semnătură olografă, din care să rezulte îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 6 alin. (1) lit. e) și f);

l) declarație pe propria răspundere, sub semnătură olografă, în forma prezentată în anexele nr. 1, 2, și 3, după caz, în funcție de cerințele fiecărui sector de supraveghere financiară;

m) chestionar, completat în forma prezentată în anexa nr. 4.”

4. Articolul 8 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 8. — (1) Documentația prevăzută la art. 7 se depune la Registratura A.S.F. sau se transmite prin poștă și este însoțită de o cerere întocmită în conformitate cu anexa nr. 5.

(2) În situația în care firma de audit a fost avizată pentru efectuarea auditului statutar în cadrul unui sector de supraveghere financiară și își manifestă intenția de a fi avizată pentru efectuarea auditului statutar și în cadrul celorlalte sectoare de supraveghere financiară, aceasta transmite, în vederea avizării, cererea întocmită conform anexei nr. 5, însoțită doar de documentele solicitate de acele sectoare de supraveghere financiară.

(3) A.S.F. poate respinge motivat cererea de avizare prevăzută la alin. (2) dacă constată că nu sunt respectate condițiile și dispozițiile legale specifice sectorului pentru care se solicită avizarea.”

5. La articolul 9, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 9. — (1) Pentru firma de audit avizată care își manifestă intenția de a efectua auditul statutar la încă o entitate care activează pe aceeași piață financiară, documentația prevăzută la art. 7 va fi înlocuită cu chestionarul pentru firma de audit prevăzut în anexa nr. 4 și cu declarațiile prevăzute în anexele nr. 1, 2, și 3, după caz, însoțite de documentele doveditoare pentru situația în care au intervenit modificări.”

6. Articolul 16 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 16. — (1) Ulterior avizării de către A.S.F., firma de audit are obligația să notifice A.S.F. semnarea contractelor de audit statutar în termen de maximum 15 zile de la data încheierii acestor contracte, cu completarea declarațiilor și chestionarului prevăzute în anexele nr. 1, 2, 3, respectiv anexa nr. 4 ale prezentei norme, în cazul în care au intervenit modificări ale informațiilor prezentate la avizare.

(2) În situația în care nu au intervenit modificări ale informațiilor din declarațiile și chestionarul prevăzute la alin. (1), firma de audit transmite A.S.F., în termen de maximum 15 zile de la data încheierii contractelor de audit, o declarație pe propria răspundere, sub semnătură olografă.

(3) Prevederile alin. (1) și (2) nu se aplică firmelor de audit care efectuează audit statutar la entitățile care activează pe piața sistemului de pensii private.”

7. La articolul 21, litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) perioada de auditare a unei entități de către același auditor financiar sau firmă de audit este de maximum 5 ani consecutivi, perioadă care poate fi prelungită de către A.S.F. o singură dată pentru o perioadă de maximum 2 ani în baza unei note fundamentate a entității auditate, transmisă A.S.F. cu cel mult 6 luni înainte de expirarea perioadei maxime de auditare;”.

8. La articolul 21, după litera a) se introduce o nouă literă, litera a¹), cu următorul cuprins:

„a¹) după parcurgerea perioadei de 5 ani consecutivi sau maximum 7 ani de auditare a unei entități de către același auditor financiar sau firmă de audit, se poate încheia un nou contract de audit cu aceeași entitate numai după trecerea unei perioade de minimum 2 ani de la ultimul audit statutar;”.

9. La articolul 27, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 27. — (1) Auditorii financiari și firmele de audit care efectuează auditul statutar la entitățile prevăzute la art. 1 alin. (2) au obligația de a transmite A.S.F., în maximum 6 luni de la încheierea exercițiului financiar, scrisoarea adresată conducerii entității auditate, denumită *scrisoare către conducere*.”

10. La articolul 30, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 30. — (1) Entitățile prevăzute la art. 1 alin. (2) care fac parte din categoria entităților de interes public au obligația constituirii unui comitet de audit, format din membri neexecutivi ai consiliului de administrație și/sau de supraveghere și/sau din membri desemnați de adunarea generală a acționarilor, cu respectarea prevederilor legale în materie în vigoare.”

11. Articolul 39 se modifică și va avea următorul cuprins:
„Art. 39. — În cazul constatării nerespectării prevederilor prezentei norme de către auditorii financiari și firmele de audit, A.S.F. notifică A.S.P.A.A.S. cu privire la situația în cauză.”

12. Anexele nr. 1—5 se modifică și se înlocuiesc cu anexele nr. 1—5 care fac parte integrantă din prezenta normă.

Art. II. — În termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei norme, firmele de audit înscrise în listele publicate pe site-ul Autorității de Supraveghere Financiară au obligația să notifice Autorității de Supraveghere Financiară și să transmită documentația actualizată, în conformitate cu prevederile Normei Autorității de Supraveghere Financiară nr. 13/2019 privind cadrul unitar de desfășurare a auditului statutar la entitățile autorizate, reglementate și supravegheate de către Autoritatea de Supraveghere Financiară, cu modificările și completările aduse prin prezenta normă.

Art. III. — Prezenta normă se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data publicării.

p. Președintele Autorității de Supraveghere Financiară,
Elena-Doina Dascălu

București, 26 noiembrie 2019.
Nr. 27.

ANEXA Nr. 1
(Anexa nr. 1 la Norma nr. 13/2019)

DECLARAȚIE

Subsemnatul/Subsemnata,, partener-cheie de audit al,
(numele și prenumele) (denumirea firmei de audit)
propus(ă) pentru realizarea auditului statutar la entitatea¹,
(denumirea entității)

— declar că nu mă aflu într-o situație de incompatibilitate ori de conflict de interese prevăzută de legislația în vigoare;
— declar că nu mai dețin calitatea de partener-cheie de audit;
sau²

— dețin calitatea de partener-cheie la firma de audit în vederea efectuării auditului statutar pentru următoarele entități:³

Data

Numele și prenumele

Nr. individual din Registrul public electronic al auditorilor financiari și firmelor de audit

¹ Nu se aplică entităților care activează pe piața sistemului de pensii private.

² Se va alege varianta corespunzătoare și se va completa în consecință.

³ Informațiile se vor transmite pentru fiecare firmă de audit la care se deține calitatea de partener-cheie, cu precizarea entităților pentru care se efectuează misiuni de audit în numele respectivei firme de audit.

ANEXA Nr. 2
(Anexa nr. 2 la Norma nr. 13/2019)

DECLARAȚIE¹

Subsemnatul/Subsemnata, reprezentant legal al,
(numele și prenumele) (denumirea firmei de audit)
propus(ă) pentru realizarea auditului statutar la entitatea², declar că firma de audit menționată nu se află în
(denumirea entității)

vreuna dintre situațiile de incompatibilitate ori de conflict de interese prevăzute de legislația în vigoare.

Data

Numele și prenumele

Nr. individual din Registrul public electronic al auditorilor financiari și firmelor de audit

¹ Această declarație va fi completată și semnată de reprezentantul legal al firmei de audit care a primit propunerea de a efectua misiunea de audit la entitate. Nu sunt acceptate declarațiile semnate prin reprezentare.

² Nu se aplică entităților care activează pe piața sistemului de pensii private.

DECLARAȚIE

Subsemnatul/Subsemnata, actuar,
 (numele și prenumele) (angajat/colaborator cu contract prestări servicii)
 al, propus(ă) pentru realizarea auditului statutar la entitatea¹
 (denumirea firmei de audit) (denumirea entității)
 — declar că nu mai fac parte din nicio echipă de audit;
 sau
 — declar că mai fac parte din echipa de audit propusă pentru realizarea auditului statutar la entitatea

¹ Nu se aplică entităților care activează pe piața sistemului de pensii private și pe piața de capital.

Data
 Numele și prenumele
 Nr. din Registrul actuarilor

CHESTIONAR 1

Chestionarul se întocmește potrivit acestui model, în formă tehnoredactată. Este obligatoriu să se răspundă la toate întrebările. În situația în care anumite puncte nu sunt aplicabile, se va preciza acest fapt. Nu sunt acceptate chestionarele semnate prin reprezentare.

1. Identitatea firmei de audit (Se vor indica: denumirea, forma juridică, adresa sediului social, codul unic de înregistrare și numărul individual din Registrul public electronic al auditorilor financiari și firmelor de audit, publicat de Autoritatea pentru Supravegherea Publică a Activității de Audit Statutar.)

2. Identitatea reprezentantului legal al firmei de audit (Se vor indica: numele, prenumele, funcția, datele de contact — adresă, telefon, e-mail.)

3. Identitatea partenerului-cheie de audit (Se vor indica: numele, prenumele, funcția, datele de contact — adresă, telefon, e-mail.)

4. Identitatea actuarului/actuarilor din echipa de audit ce va/vor participa la auditul statutar al entității (Se vor indica: numele, prenumele, datele de contact — adresă, telefon, e-mail.)

5. Identitatea expertului/expertilor în auditarea sistemelor informatice care deține/dețin certificarea CISA „Certified Information Systems Auditor”, ce va/vor participa la auditul statutar al entității (Se vor indica: numele, prenumele, funcția, datele de contact — adresă, telefon, e-mail.)

6. Menționați entitatea la care firma de audit a coordonat sau a participat în cadrul misiunilor sale de audit la auditarea situațiilor anuale și/sau anuale consolidate, cu precizarea exercițiilor financiare pentru care acestea au fost întocmite.

7. Precizați dacă în ultimii 10 ani vreuna dintre entitățile la care firma de audit a efectuat audit statutar a făcut obiectul unei proceduri de reorganizare judiciară/faliment/lichidare/administrare specială/redresare financiară. În caz afirmativ, prezentați toate detaliile.

8. Menționați dacă în ultimii 10 ani firma de audit sau acționarii/asociații firmei de audit a/au făcut obiectul, în România ori în străinătate, al vreunei anchete sau proceduri profesionale, disciplinare, administrative ori judiciare, care s-a încheiat cu vreo sancțiune, ori face/fac în prezent obiectul unor astfel de anchete sau proceduri. În caz afirmativ prezentați detalii complete, indiferent dacă între timp a intervenit o reabilitare (Se vor indica: autoritatea care a dispus sancționarea, fapta sancționată, sancțiunea și data aplicării acesteia.)

9. Menționați dacă firma de audit sau reprezentantul legal al acesteia a fost condamnat pentru infracțiuni de corupție, spălare de bani, infracțiuni contra patrimoniului, abuz în serviciu, luare sau dare de mită, fals și uz de fals, deturnare de fonduri, evaziune fiscală, primire de foloase necuvenite, trafic de influență, mărturie mincinoasă, infracțiuni prevăzute de legislația specială privind societățile, insolvența sau protecția consumatorilor ori pentru orice alte fapte relevante.

10. Prezentați entitățile la care firma de audit, menționată la pct. 1, a efectuat în ultimii 5 ani sau efectuează în prezent audit statutar.

11. Prezentați entitățile la care partenerul-cheie de audit a efectuat în ultimii 5 ani audit statutar, cu precizarea misiunilor de audit statutar date în responsabilitate.

¹ Chestionarul se va completa de către firma de audit și se va păstra confidențialitatea informațiilor cuprinse în răspunsurile primite, cu excepția cazurilor prevăzute de lege.

12. Prezentați orice informații suplimentare care ar putea fi considerate relevante pentru activitatea firmei de audit menționate la pct. 1.

.....
 Subsemnatul/Subsemnata, cunoscând prevederile privind falsul în declarații prevăzute de Codul penal, declar pe propria răspundere, sub sancțiunea legii, că toate răspunsurile sunt complete și conforme cu realitatea și că nu există alte fapte relevante asupra cărora Autoritatea de Supraveghere Financiară ar trebui informată. Totodată, în numele firmei de audit pe care o reprezintă, mă angajez să comunic Autorității de Supraveghere Financiară orice modificare privind informațiile furnizate.

Reprezentantul legal al firmei de audit

(numele și prenumele)

Data

Semnătura

*ANEXA Nr. 5
 (Anexa nr. 5 la Norma nr. 13/2019)*

C E R E R E **pentru avizarea firmei de audit**

Firma de audit, cu sediul/domiciliul în, solicit avizarea în vederea desfășurării activității de audit statutar la entități autorizate, reglementate și supravegheate de către Autoritatea de Supraveghere Financiară din Sectorul, respectiv la¹

1. Datele de identificare ale firmei de audit:

Denumirea firmei de audit

Forma juridică

Adresa sediului social

Codul de înregistrare fiscală

Numărul individual din Registrul public electronic al auditorilor financiari și firmelor de audit, publicat de Autoritatea pentru Supravegherea Publică a Activității de Audit Statutar

Date de contact (telefon, fax, e-mail)

2. Date privind reprezentantul legal al firmei de audit:

Numele și prenumele

Funcția

Date de contact (telefon, fax, e-mail)

3. Date privind actuarul (angajat sau colaborator cu contract de prestări servicii la firma de audit):

Numele și prenumele

Funcția

4. Date privind expertul în auditarea sistemelor informatice care deține certificarea CISA „Certified Information Systems Auditor” (angajat sau colaborator cu contract de prestări servicii la firma de audit):

Numele și prenumele

Funcția

5. Informații suplimentare care ar putea fi considerate relevante pentru activitatea firmei de audit

Subsemnatul/Subsemnata, cunoscând prevederile privind falsul în declarații din Codul penal, declar pe propria răspundere, sub sancțiunea legii, că toate răspunsurile sunt complete și conforme cu realitatea și că nu există alte fapte relevante asupra cărora Autoritatea de Supraveghere Financiară ar trebui informată. Totodată, în numele firmei de audit pe care o reprezintă, mă angajez să comunic Autorității de Supraveghere Financiară orice modificare privind informațiile furnizate.

Reprezentantul legal al firmei de audit

(numele și prenumele)

.....
 (semnătura)

¹ Se completează în funcție de situația existentă la momentul depunerii cererii.

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

DECIZIE**privind sancționarea cu retragerea autorizației de funcționare
a Societății EWO INSURANCE — BROKER DE ASIGURARE — S.R.L.,
precum și radierea din secțiunea I a Registrului intermediarilor principali**

Autoritatea de Supraveghere Financiară, cu sediul în București, Splaiul Independenței nr. 15, sectorul 5, cod de înregistrare fiscală 31588130, cu respectarea prevederilor art. 13 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

luând în considerare dispozițiile art. 3 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 4 alin. (2) și (3) coroborate cu prevederile art. 28 alin. (1) lit. a) și alin. (3) lit. b) și ale art. 33 alin. (2) din Legea nr. 236/2018 privind distribuția de asigurări, cu completările ulterioare,

conform dispozițiilor art. 37 alin. (4) și (5), precum și ale art. 65 alin. (10) din Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 19/2018 privind distribuția de asigurări,

în urma hotărârii Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară, adoptată în ședința din 23.10.2019, în cadrul căreia a fost analizată Nota nr. 4.978/11.10.2019 de aprobare a Referatului de constatare privind propunerea de sancționare cu retragerea autorizației de funcționare a companiilor de brokeraj care nu au respectat prevederile legale privind reluarea activității, potrivit normelor legale în vigoare,

a constatat următoarele:

Prin Decizia Autorității de Supraveghere Financiară nr. 1.796/2015, Societatea EWO INSURANCE — BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. a fost sancționată cu interzicerea temporară a exercitării activității.

Ca urmare a controlului permanent efectuat de către direcția de specialitate din cadrul Autorității de Supraveghere Financiară — Sectorul Asigurări-Reasigurări, în conformitate cu prevederile art. 21² din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile art. 4 alin. (38) din Legea nr. 236/2018 privind distribuția de asigurări, cu completările ulterioare, referitor la activitatea Societății EWO INSURANCE — BROKER DE ASIGURARE — S.R.L., cu sediul social în municipiul București, str. Gheorghe Petrașcu nr. 16, bl. 10, sc. 3, et. 4, ap. 59, sectorul 3, înregistrată la Oficiul Național al Registrului Comerțului cu nr. J40/8673/13.09.2010, cod unic de înregistrare 27378742/13.09.2010, înscrisă în Registrul brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare al Autorității de Supraveghere Financiară cu numărul RBK — 664/14.12.2010, reprezentată de către doamna Nițu Maria Elena, în calitate de administrator, s-a constatat faptul că aceasta nu și-a îndeplinit obligațiile legale cu privire la reluarea activității.

În conformitate cu prevederile art. 33 alin. (2) din Legea nr. 236/2018 privind distribuția de asigurări, cu completările ulterioare, în termen de 180 de zile de la data intrării în vigoare a acestei legi, intermediarii principali a căror activitate este suspendată la acea dată sau care au interzicere temporară a desfășurării activității își pot relua activitatea numai în condițiile respectării acestei legi. În caz contrar, Autoritatea de Supraveghere Financiară retrage autorizația intermediarilor respectivi.

Societatea EWO INSURANCE — BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. a fost notificată cu privire la nerespectarea prevederilor legale menționate mai sus, dar aceasta nu a transmis niciun răspuns cu privire la aspectele invocate.

Astfel, Societatea EWO INSURANCE — BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. nu a făcut dovada îndeplinirii condițiilor în vederea reluării activității în termen de 180 de zile de la data intrării în vigoare a Legii nr. 236/2018 privind distribuția de asigurări, respectiv de la data de 11.10.2018, fiind încălcate prevederile art. 33 alin. (2) din Legea nr. 236/2018 privind distribuția de asigurări, cu completările ulterioare, ceea ce constituie contravenție conform prevederilor art. 28 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 236/2018 privind distribuția de asigurări, cu completările ulterioare, și se sancționează în conformitate cu prevederile art. 28 alin. (3) lit. b) din Legea nr. 236/2018 privind distribuția de asigurări, cu completările ulterioare.

Față de motivele de fapt și de drept arătate, în scopul apărării drepturilor asiguraților și al promovării stabilității activității de asigurare,

Autoritatea de Supraveghere Financiară emite următoarea decizie:

Art. 1. — (1) Se sancționează Societatea EWO INSURANCE — BROKER DE ASIGURARE — S.R.L., denumită în continuare *Societatea*, cu sediul social în municipiul București, str. Gheorghe Petrașcu nr. 16, bl. 10, sc. 3, et. 4, ap. 59, sectorul 3, înregistrată la Oficiul Național al Registrului Comerțului cu nr. J40/8673/13.09.2010, cod unic de înregistrare 27378742/13.09.2010, înscrisă în Registrul brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare al Autorității de Supraveghere Financiară cu numărul RBK — 664/14.12.2010, reprezentată de către doamna Nițu Maria Elena, în calitate de administrator, cu retragerea autorizației de funcționare, precum și cu radierea acesteia din secțiunea I a Registrului intermediarilor principali și trecerea acesteia în secțiunea II.

(2) Societatea are obligația să elimine din denumire sintagma „broker de asigurare” și din obiectul de activitate activitatea de distribuție și alte activități avizate, după caz.

Art. 2. — (1) Împotriva prezentei decizii se poate formula contestație la Curtea de Apel București în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei, conform art. 31 alin. (2) din Legea nr. 236/2018 privind distribuția de asigurări, cu completările ulterioare.

(2) Contestația adresată Curții de Apel București — Secția contencios administrativ și fiscal nu suspendă, pe timpul soluționării acesteia, măsura dispusă de Autoritatea de Supraveghere Financiară, conform art. 31 alin. (3) din Legea nr. 236/2018 privind distribuția de asigurări, cu completările ulterioare.

Art. 3. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și produce efecte începând cu data publicării.

p. Președintele Autorității de Supraveghere Financiară,
Elena-Doina Dascălu

București, 19 noiembrie 2019.
Nr. 1.424.

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

DECIZIE**privind sancționarea cu retragerea autorizației de funcționare
a Societății ASIG CONSULT BROKER DE ASIGURARE — S.R.L.,
precum și radierea din secțiunea I a Registrului intermediarilor principali**

Autoritatea de Supraveghere Financiară, cu sediul în București, Splaiul Independenței nr. 15, sectorul 5, cod de înregistrare fiscală 31588130, cu respectarea prevederilor art. 13 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

luând în considerare dispozițiile art. 3 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 4 alin. (2) și (3) coroborate cu prevederile art. 28 alin. (1) lit. a) și alin. (3) lit. b) și ale art. 33 alin. (2) din Legea nr. 236/2018 privind distribuția de asigurări, cu completările ulterioare,

conform dispozițiilor art. 37 alin. (4) și (5), precum și ale art. 65 alin. (10) din Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 19/2018 privind distribuția de asigurări,

în urma hotărârii Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară, adoptată în ședința din 23.10.2019, în cadrul căreia a fost analizată Nota nr. 4.978/2019 de aprobare a Referatului de constatare privind propunerea de sancționare cu retragerea autorizației de funcționare a companiilor de brokeraj care nu au respectat prevederile legale privind reluarea activității, potrivit normelor legale în vigoare,

a constatat următoarele:

Prin Decizia Autorității de Supraveghere Financiară nr. 581/2013, pentru Societatea ASIG CONSULT BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. a fost aprobată cererea de prelungire a suspendării activității pentru o perioadă de 24 de luni, respectiv până la data de 1.07.2015.

Ca urmare a controlului permanent efectuat de către direcția de specialitate din cadrul Autorității de Supraveghere Financiară — Sectorul Asigurări-Reasigurări, în conformitate cu prevederile art. 21² din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile art. 4 alin. (38) din Legea nr. 236/2018 privind distribuția de asigurări, cu completările ulterioare, referitor la activitatea Societății ASIG CONSULT BROKER DE ASIGURARE — S.R.L., cu sediul social în municipiul București, alea Botorani nr. 2, bl. V80, sc. 2, et. 5, ap. 44, sectorul 5, înregistrată la Oficiul Național al Registrului Comerțului cu nr. J40/2146/06.03.2000, cod unic de înregistrare 12748898/2000, înscrisă în Registrul brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare al Autorității de Supraveghere Financiară cu numărul RBK — 051/10.04.2003, reprezentată de către domnul Grigoriu Sergiu, în calitate de administrator, s-a constatat faptul că aceasta nu și-a îndeplinit obligațiile legale cu privire la reluarea activității.

În conformitate cu prevederile art. 33 alin. (2) din Legea nr. 236/2018 privind distribuția de asigurări, cu completările ulterioare, în termen de 180 de zile de la data intrării în vigoare a acestei legi, intermediarii principali a căror activitate este suspendată la acea dată sau care au interzicere temporară a desfășurării activității își pot relua activitatea numai în condițiile respectării acestei legi. În caz contrar, Autoritatea de Supraveghere Financiară retrage autorizația intermediarilor respectivi.

Societatea ASIG CONSULT BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. a fost notificată cu privire la nerespectarea prevederilor legale menționate mai sus, dar aceasta nu a transmis niciun răspuns cu privire la aspectele invocate.

Astfel, Societatea ASIG CONSULT BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. nu a făcut dovada îndeplinirii condițiilor în vederea reluării activității în termen de 180 de zile de la data intrării în vigoare a Legii nr. 236/2018 privind distribuția de asigurări, respectiv de la data de 11.10.2018, fiind încălcate prevederile art. 33 alin. (2) din Legea nr. 236/2018 privind distribuția de asigurări, cu completările ulterioare, ceea ce constituie contravenție conform prevederilor art. 28 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 236/2018 privind distribuția de asigurări, cu completările ulterioare, și se sancționează în conformitate cu prevederile art. 28 alin. (3) lit. b) din Legea nr. 236/2018 privind distribuția de asigurări, cu completările ulterioare.

Față de motivele de fapt și de drept arătate, în scopul apărării drepturilor asiguraților și al promovării stabilității activității de asigurare,

Autoritatea de Supraveghere Financiară emite următoarea decizie:

Art. 1. — (1) Se sancționează Societatea ASIG CONSULT BROKER DE ASIGURARE — S.R.L., denumită în continuare *Societatea*, cu sediul social în municipiul București, alea Botorani nr. 2, bl. V80, sc. 2, et. 5, ap. 44, sectorul 5, înregistrată la Oficiul Național al Registrului Comerțului cu nr. J40/2146/06.03.2000, cod unic de înregistrare 12748898/2000, înscrisă în Registrul brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare al Autorității de Supraveghere Financiară cu numărul RBK — 051/10.04.2003, reprezentată de către domnul Grigoriu Sergiu, în calitate de administrator, cu retragerea autorizației de funcționare, precum și cu radierea acesteia din secțiunea I a Registrului intermediarilor principali și trecerea acesteia în secțiunea II.

(2) Societatea are obligația să elimine din denumire sintagma „broker de asigurare” și din obiectul de activitate activitatea de distribuție și alte activități avizate, după caz.

Art. 2. — (1) Împotriva prezentei decizii se poate formula contestație la Curtea de Apel București în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei, conform art. 31 alin. (2) din Legea nr. 236/2018 privind distribuția de asigurări, cu completările ulterioare.

(2) Contestația adresată Curții de Apel București — Secția contencios administrativ și fiscal nu suspendă, pe timpul soluționării acesteia, măsura dispusă de Autoritatea de Supraveghere Financiară, conform art. 31 alin. (3) din Legea nr. 236/2018 privind distribuția de asigurări, cu completările ulterioare.

Art. 3. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și produce efecte începând cu data publicării.

p. Președintele Autorității de Supraveghere Financiară,
Elena-Doina Dascălu

București, 19 noiembrie 2019.
Nr. 1.425.

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

DECIZIE**privind sancționarea cu retragerea autorizației de funcționare a Societății CORPORATE INSURANCE SERVICES — BROKER DE ASIGURARE REASIGURARE — S.R.L., precum și radierea din secțiunea I a Registrului intermediarilor principali**

Autoritatea de Supraveghere Financiară, cu sediul în București, Splaiul Independenței nr. 15, sectorul 5, cod de înregistrare fiscală 31588130, cu respectarea prevederilor art. 13 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

luând în considerare dispozițiile art. 3 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 4 alin. (2) și (3) coroborate cu prevederile art. 28 alin. (1) lit. a) și alin. (3) lit. b) și ale art. 33 alin. (2) din Legea nr. 236/2018 privind distribuția de asigurări, cu completările ulterioare,

conform dispozițiilor art. 37 alin. (4) și (5), precum și ale art. 65 alin. (10) din Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 19/2018 privind distribuția de asigurări,

în urma hotărârii Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară, adoptată în ședința din 23.10.2019, în cadrul căreia a fost analizată Nota nr. 4.978 din 11.10.2019 de aprobare a Referatului de constatare privind propunerea de sancționare cu retragerea autorizației de funcționare a companiilor de brokeraj care nu au respectat prevederile legale privind reluarea activității, potrivit normelor legale în vigoare,

a constatat următoarele:

Prin Decizia Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 717/2011, Societatea CORPORATE INSURANCE SERVICES — BROKER DE ASIGURARE REASIGURARE — S.R.L. a fost sancționată cu interzicerea temporară a exercitării activității.

Ca urmare a controlului permanent efectuat de către direcția de specialitate din cadrul Autorității de Supraveghere Financiară — Sectorul Asigurări-Reasigurări, în conformitate cu prevederile art. 21² din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile art. 4 alin. (38) din Legea nr. 236/2018 privind distribuția de asigurări, cu completările ulterioare, referitor la activitatea Societății CORPORATE INSURANCE SERVICES — BROKER DE ASIGURARE REASIGURARE — S.R.L., cu sediul social în municipiul București, str. Berveni nr. 32, et. 1, camera 4, sectorul 1, înregistrată la Oficiul Național al Registrului Comerțului cu nr. J40/1230/30.01.2003, cod unic de înregistrare 15166860, înscrisă în Registrul brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare al Autorității de Supraveghere Financiară cu numărul RBK — 154/04.10.2003, reprezentată prin domnul Grandabur Artiom, în calitate de administrator, s-a constatat faptul că aceasta nu și-a îndeplinit obligațiile legale cu privire la reluarea activității.

În conformitate cu prevederile art. 33 alin. (2) din Legea nr. 236/2018 privind distribuția de asigurări, cu completările ulterioare, în termen de 180 de zile de la data intrării în vigoare a acestei legi, intermediarii principali a căror activitate este suspendată la acea dată sau care au interzicere temporară a desfășurării activității își pot relua activitatea numai în condițiile respectării acestei legi. În caz contrar, Autoritatea de Supraveghere Financiară retrage autorizația intermediarilor respectivi.

Societatea CORPORATE INSURANCE SERVICES — BROKER DE ASIGURARE REASIGURARE — S.R.L. a fost notificată cu privire la nerespectarea prevederilor legale menționate mai sus, dar aceasta nu a transmis niciun răspuns cu privire la aspectele invocate.

Astfel, Societatea CORPORATE INSURANCE SERVICES — BROKER DE ASIGURARE REASIGURARE — S.R.L. nu a făcut dovada îndeplinirii condițiilor în vederea reluării activității în termen de 180 de zile de la data intrării în vigoare a Legii nr. 236/2018 privind distribuția de asigurări, respectiv de la data de 11.10.2018, fiind încălcate prevederile art. 33 alin. (2) din Legea nr. 236/2018 privind distribuția de asigurări, cu completările ulterioare, ceea ce constituie contravenție conform prevederilor art. 28 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 236/2018 privind distribuția de asigurări, cu completările ulterioare, și se sancționează în conformitate cu prevederile art. 28 alin. (3) lit. b) din Legea nr. 236/2018 privind distribuția de asigurări, cu completările ulterioare.

Față de motivele de fapt și de drept arătate, în scopul apărării drepturilor asiguraților și al promovării stabilității activității de asigurare,

Autoritatea de Supraveghere Financiară emite următoarea decizie:

Art. 1. — (1) Se sancționează Societatea CORPORATE INSURANCE SERVICES — BROKER DE ASIGURARE REASIGURARE — S.R.L., denumită în continuare *Societatea*, cu sediul social în municipiul București, str. Berveni nr. 32, et. 1, camera 4, sectorul 1, înregistrată la Oficiul Național al Registrului Comerțului cu nr. J40/1230/30.01.2003, cod unic de înregistrare 15166860, înscrisă în Registrul brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare al Autorității de Supraveghere Financiară cu numărul RBK — 154/04.10.2003, reprezentată prin domnul Grandabur Artiom, în calitate de administrator, cu retragerea autorizației de funcționare, precum și cu radierea acesteia din secțiunea I a Registrului intermediarilor principali și trecerea acesteia în secțiunea II.

(2) Societatea are obligația să elimine din denumire sintagma „broker de asigurare reasigurare” și din obiectul de activitate activitatea de distribuție și alte activități avizate, după caz.

Art. 2. — (1) Împotriva prezentei decizii se poate formula contestație la Curtea de Apel București în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei, conform art. 31 alin. (2) din Legea nr. 236/2018 privind distribuția de asigurări, cu completările ulterioare.

(2) Contestația adresată Curții de Apel București — Secția contencios administrativ și fiscal nu suspendă, pe timpul soluționării acesteia, măsura dispusă de Autoritatea de Supraveghere Financiară, conform art. 31 alin. (3) din Legea nr. 236/2018 privind distribuția de asigurări, cu completările ulterioare.

Art. 3. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și produce efecte începând cu data publicării.

p. Președintele Autorității de Supraveghere Financiară,
Elena-Doina Dascălu

București, 19 noiembrie 2019.
Nr. 1.426.

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

DECIZIE**privind sancționarea cu retragerea autorizației de funcționare
a Societății D&B BROKER DE ASIGURARE REASIGURARE — S.R.L.,
precum și radierea din secțiunea I a Registrului intermediarilor principali**

Autoritatea de Supraveghere Financiară, cu sediul în București, Splaiul Independenței nr. 15, sectorul 5, cod de înregistrare fiscală 31588130, cu respectarea prevederilor art. 13 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

luând în considerare dispozițiile art. 3 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 4 alin. (2) și (3) coroborate cu prevederile art. 28 alin. (1) lit. a) și alin. (3) lit. b) și ale art. 33 alin. (2) din Legea nr. 236/2018 privind distribuția de asigurări, cu completările ulterioare,

conform dispozițiilor art. 37 alin. (4) și (5), precum și ale art. 65 alin. (10) din Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 19/2018 privind distribuția de asigurări,

în urma hotărârii Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară, adoptată în ședința din 23.10.2019, în cadrul căreia a fost analizată Nota nr. 4.978 din 11.10.2019 de aprobare a Referatului de constatare privind propunerea de sancționare cu retragerea autorizației de funcționare a companiilor de brokeraj care nu au respectat prevederile legale privind reluarea activității, potrivit normelor legale în vigoare,

a constatat următoarele:

Prin Decizia Autorității de Supraveghere Financiară nr. 3.814/2015, Societatea D&B BROKER DE ASIGURARE REASIGURARE — S.R.L. a fost sancționată cu interzicerea temporară a exercitării activității.

Ca urmare a controlului permanent efectuat de către direcția de specialitate din cadrul Autorității de Supraveghere Financiară — Sectorul Asigurări-Reasigurări, în conformitate cu prevederile art. 21² din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile art. 4 alin. (38) din Legea nr. 236/2018 privind distribuția de asigurări, cu completările ulterioare, referitor la activitatea Societății D&B BROKER DE ASIGURARE REASIGURARE — S.R.L., cu sediul social în municipiul Piatra-Neamț, Bd. Republicii nr. 16, județul Neamț, înregistrată la Oficiul Național al Registrului Comerțului cu nr. J27/362/06.03.2007, cod unic de înregistrare 21294200/07.03.2007, înscrisă în Registrul brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare al Autorității de Supraveghere Financiară cu numărul RBK — 412/07.06.2007, reprezentată de către domnul Drăgan Constantin Marius, în calitate de administrator, s-a constatat faptul că aceasta nu și-a îndeplinit obligațiile legale cu privire la reluarea activității.

În conformitate cu prevederile art. 33 alin. (2) din Legea nr. 236/2018 privind distribuția de asigurări, cu completările ulterioare, în termen de 180 de zile de la data intrării în vigoare a acestei legi, intermediarii principali a căror activitate este suspendată la acea dată sau care au interzicere temporară a desfășurării activității își pot relua activitatea numai în condițiile respectării acestei legi. În caz contrar, Autoritatea de Supraveghere Financiară retrage autorizația intermediarilor respectivi.

Societatea D&B BROKER DE ASIGURARE REASIGURARE — S.R.L. a fost notificată cu privire la nerespectarea prevederilor legale menționate mai sus, dar aceasta nu a transmis niciun răspuns cu privire la aspectele invocate.

Astfel, Societatea D&B BROKER DE ASIGURARE REASIGURARE — S.R.L. nu a făcut dovada îndeplinirii condițiilor în vederea reluării activității în termen de 180 de zile de la data intrării în vigoare a Legii nr. 236/2018 privind distribuția de asigurări, respectiv de la data de 11.10.2018, fiind încălcate prevederile art. 33 alin. (2) din Legea nr. 236/2018 privind distribuția de asigurări, cu completările ulterioare, ceea ce constituie contravenție conform prevederilor art. 28 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 236/2018 privind distribuția de asigurări, cu completările ulterioare, și se sancționează în conformitate cu prevederile art. 28 alin. (3) lit. b) din Legea nr. 236/2018 privind distribuția de asigurări, cu completările ulterioare.

Față de motivele de fapt și de drept arătate, în scopul apărării drepturilor asiguraților și al promovării stabilității activității de asigurare,

Autoritatea de Supraveghere Financiară emite următoarea decizie:

Art. 1. — (1) Se sancționează Societatea D&B BROKER DE ASIGURARE REASIGURARE — S.R.L., denumită în continuare *Societatea*, cu sediul social în municipiul Piatra-Neamț, Bd. Republicii nr. 16, județul Neamț, înregistrată la Oficiul Național al Registrului Comerțului cu nr. J27/362/06.03.2007, cod unic de înregistrare 21294200/07.03.2007, înscrisă în Registrul brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare al Autorității de Supraveghere Financiară cu numărul RBK — 412/07.06.2007, reprezentată de către domnul Drăgan Constantin Marius, în calitate de administrator, cu retragerea autorizației de funcționare, precum și cu radierea acesteia din secțiunea I a Registrului intermediarilor principali și trecerea acesteia în secțiunea II.

(2) Societatea are obligația să elimine din denumire sintagma „broker de asigurare reasigurare” și din obiectul de activitate activitatea de distribuție și alte activități avizate, după caz.

Art. 2. — (1) Împotriva prezentei decizii se poate formula contestație la Curtea de Apel București în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei, conform art. 31 alin. (2) din Legea nr. 236/2018 privind distribuția de asigurări, cu completările ulterioare.

(2) Contestația adresată Curții de Apel București — Secția contencios administrativ și fiscal nu suspendă, pe timpul soluționării acesteia, măsura dispusă de Autoritatea de Supraveghere Financiară, conform art. 31 alin. (3) din Legea nr. 236/2018 privind distribuția de asigurări, cu completările ulterioare.

Art. 3. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și produce efecte începând cu data publicării.

p. Președintele Autorității de Supraveghere Financiară,
Elena-Doina Dascălu

București, 19 noiembrie 2019.
Nr. 1.427.

RECTIFICĂRI

La Cuantumul total al sumelor provenite din finanțările private ale partidelor politice în anul 2018, conform Legii nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale — Partidul Național Liberal, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 340 din 3 mai 2019, se fac următoarele rectificări:

— la Situația centralizată a cuantumurilor totale ale veniturilor obținute în anul 2018 din sursele prevăzute de art. 16 din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în loc de:

Nr. crt.	Organizația/ Filiala județeană	Activitatea generatoare de venit	Sursa venitului	Cuantum anual
		„Subînchirierea spațiilor primite conform prevederilor art. 26 alin. (1)—(3) din Legea nr. 334/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pentru organizarea birourilor parlamentare		209,437.12
			
		Alte venituri		537,265.74

Cuantumul total	1,129,930.07”
-----------------	---------------

se va citi:

Nr. crt.	Organizația/ Filiala județeană	Activitatea generatoare de venit	Sursa venitului	Cuantum anual
		„Subînchirierea spațiilor primite conform prevederilor art. 26 alin. (1)—(3) din Legea nr. 334/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pentru organizarea birourilor parlamentare		281,404.80
			
		Alte venituri		681,395.55

Cuantumul total	1,346,027.56”
-----------------	---------------

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

